

Κυριακή 8η Δεκεμβρίου 2019 (Κυριακή Γ΄ Λουκᾶ).

Λκ. 13, 10 – 17.

«τῇ ἡμέρᾳ Σαββάτου» Λκ. 13, 14.

Κατά τήν εὐαγγελική περικοπή τῆς ἡμέρας ὁ πάνσοφος Δημιουργός καί Προνοητής Κύριος ἔρχεται σήμερα στή Συναγωγή, γιά νά διδάξει στούς ἀνθρώπους τό θέλημά Του. Νά διδάξει τό ἀληθινό νόημα τοῦ νόμου πού ἄφησε ὡς παρακαταθήκη στήν ἀνθρωπότητα καί νά διορθώσει τίς παραχαράξεις καί τίς διαστρεβλώσεις πού ἔφερε ἡ ἁμαρτωλότητα καί ἡ ἀνυπακοή κάποιων ὑποκριτῶν.

Ὁ Κύριος θεραπεύει τή συγκύπτουσα καί ἐλέγχει τόν ἀρχισυνάγωγο τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, γιά νά δείξει τό ἀληθινό νόημα τῆς ἐντολῆς τῆς ἀργίας, πού ἄφησε στό λαό Του. Εἶναι θεϊκό θέλημα μία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας ὁ ἄνθρωπος νά καταπαύει ἀπό τίς βιοποριστικές του ἐργασίες, νά χαλαρώνει καί νά ἀφιερώνει τό χρόνο του στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ διπλανοῦ. Εἶναι, δηλαδή, στίς προδιαγραφές τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀνάπαυση

καί ἡ χαλάρωση ἀπό τόν ἀδυσώπητο ἀγώνα τῆς ἐπιβίωσης. Ἡ ἐργασία δέν εἶναι δυνάστης καί τύραννος. Εἶναι ἐπιβεβλημένη γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ζωῆς, ἀλλά δέν εἶναι τό σημαντικότερο στή ζωή. Ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος γιά νά ζήσει. Δέν ζεῖ γιά νά ἐργάζεται.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἐπίσης ἡ ἀργία τῆς μιᾶς ἡμέρας δέ δίνεται γιά νά περιπέσει ὁ ἄνθρωπος στήν τεμπελιά. Ὁ Κύριος θέτει μία ἡμέρα ὡς ἀργία ἀπό τόν ἐπαγγελματικό ἀγώνα, ὄχι ὡς ἀργία ἀπό τήν ἴδια τή ζωή. Ὁ Κύριος νομοθετεῖ γιά μία ἡμέρα νά μὴν ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος γιά τό χρήμα καί τό κέρδος. Προτρέπει τόν ἄνθρωπο μία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος νά βάζει πάνω ἀπό τό χρήμα ἄλλες προτεραιότητες, ὅπως εἶναι ἀπό τή μία πλευρά ἡ σχέση μέ τό Θεό καί ἀπό τήν ἄλλη ἡ ἀγάπη καί ἡ προσφορά στό συνάνθρωπο. Ἡ ἀργία, λοιπόν, εἶναι μία μορφή ἐργασίας, ἀλλά ἐργασίας ἀνώτερης, χαρούμενης καί σωστικῆς. Τήν ἡμέρα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀνάπαυλας ὁ πιστός δέ γίνεται ἀργόσχολος. Ἀπλῶς γιά μία ἡμέρα, ἀντί νά κατατρώγεται μέ τή λάσπη τῆς γῆς, ἀφήνεται, ἔστω γιά λίγο, στήν ἀπεραντοσύνη καί τήν ὁμορφιά τοῦ οὐρανοῦ.

Όλες οί κοινωνίες καί ὅλοι οί πολιτισμοί ἐκφράζουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γιά ἡμερήσια κατάρπαιση καί ἀνανέωση. Ὁ ἄνθρωπος δέν ἀντέχει νά κάνει τό ταξίδι τῆς ζωῆς του χωρίς διαλείμματα. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀργίας μία φορά τήν ἐβδομάδα εἶναι τό μικρό χαλαρωτικό πανδοχεῖο στήν ἀγωνιώδη διαδρομή τῆς ἀνθρώπινης πορείας. Γιά τούς χριστιανούς ἡ ἡμέρα τῆς ἀργίας ἀφιερώνεται πρῶτα ἀπ' ὅλα στόν Κύριο καί Δημιουργό καί γι' αὐτό τήν ὀνομάζουν Κυριακή. Ἡ ἡμέρα αὐτή γιά τούς πιστούς ξεκινάει μέ προσευχή καί ἐκκλησιασμό, μέ συμμετοχή στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ὁ πιστός τήν Κυριακή συναντιέται καί ἐνώνεται μέ τόν Πλάστη του, φωτίζεται ἀπό τήν προσευχή, διδάσκεται ἀπό τό κήρυγμα, φιλοσοφεῖ ἀπό τήν ἀδολεσχία του μέ τούς ἄλλους, ἀγαπάει καί ἀγαπιέται μέσα στήν κοινότητα τῶν ἀδελφῶν του. Ἡ Κυριακή γίνεται ἕνα πανηγύρι, μία ἡμέρα γαλήνης καί ἰσορροπίας, χαρᾶς καί πνευματικῆς εὐφροσύνης. Κάθε Κυριακή γιά τό χριστιανό εἶναι ἕνα Πάσχα, ἕνα πέρασμα ἀπό τά κάτω στά ἑπάνω, ἀπό τά φτηνά καί φθαρτά στά ἀτίμητα καί αἰώνια. Δέν ὑπάρχει δύναμη πού νά μπορεῖ νά κρατήσσει τόν πιστό μα-

κρια από τή Θεία Λειτουργία τό πρωινό τῆς Κυριακῆς. Δέν ὑπάρχει κάτι πιά σημαντικό καί πολύτιμο, ὅταν κτυποῦν οἱ καμπάνες τό Κυριακάτικο ξημέρωμα. Μετά τήν Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία ὅλα εἶναι λουσμένα στό φῶς, στήν ἐλπίδα καί στήν ἀληθινή χαρά. Ἡ ἐβδομάδα πού ἀκολουθεῖ ξεκινάει μέ δύναμη καί καλή διάθεση, μέ μία εὐλογία, πού τήν ἀρωματίζει σ' ὅλες τίς στιγμές της. Αὐτή τήν ἡμέρα τῆς γιορτῆς καί τῆς ἀργίας ὁ πιστός αἰσθάνεται τή μοναδικότητα καί τήν ἀξία πού ἔχει. Αἰσθάνεται υἱός καί κληρονόμος, πρίγκιπας καί ἀρχοντόπουλο στό παλάτι τοῦ Πατέρα του, ὄχι γρανάζι καί ἐξάρτημα στό μηχανήμα τῆς ἐπιβίωσης καί τοῦ κέρδους.

Γιά τόν χριστιανό ἡ Κυριακή δέν τελειώνει μέ τό «Δι' εὐχῶν» τῆς Θείας Λειτουργίας. Συνεχίζεται μέ τήν ἀδελφική ἀγαπητική ἐπαφή μέ τούς ἄλλους. Ὁ Κυριακάτικος πρωινός καφές, τό Κυριακάτικο πανηγυρικό μεσημεριανό τραπέζι, ἡ Κυριακάτικη βόλτα εἶναι πολύτιμες εὐκαιρίες ἀγαπητικῆς προσέγγισης τῶν ἀνθρώπων, ἀδελφικῆς ἐπαφῆς, οἰκογενειακῆς ἐπανένωσης. Ἀκόμη πιά σημαντικό ἢ ἐπίσκεψη σ' ἕναν ἀσθενή, ἢ προσφορά σ' ἕναν

ἐμπερίστατο, ἢ συμπαράσταση σέ κάποιον ἀναγκασμένο ἐξαγιαζοῦν τόν πιστό καί κάνουν τή Θεία Λειτουργία νά συνεχίζεται χωρίς τέλος, μετατρέποντας ἀκόμη καί τόν ἀπλό πιστό σέ λειτουργό καί ἱερέα τοῦ ἀφάτου μυστηρίου τῆς θεικῆς ἀγάπης καί προσφορᾶς.

Ὁ Χριστός θεραπεύει σήμερα τή συγκύπτουσα γιά νά τήν ἀνταμείψει, ἐπειδή, παρά τήν ἀσθένεια καί τήν ἀδυναμία της, δέν παρέλειπε νά πηγαίνει στό Ναό καί προσπαθοῦσε μέ τήν προσευχή καί τόν ἐξαγιασμό νά πολεμήσει τό δαιμόνιο πού τήν εἶχε δέσει. Ἐλέγχει ἐπίσης τόν ἀρχισυνάγωγο, ἐπειδή δέν κατάφερε νά ἀποφύγει τή μονομέρεια στήν ἐρμηνεία τῆς Σαββατιάτικης ἀργίας. Μέ ἀφορμή αὐτό τόν ἔλεγχο ὁ Κύριος ὑπενθυμίζει σέ ὅλους μας ὅτι ἡ ἀργία τῆς ἡμέρας πού ἀφιερώνεται στό Θεό εἶναι ἀργία μόνον ἀπό τίς ἐπαγγελματικές δραστηριότητες. Ἡ ἀργία δέν εἶναι ἡμέρα τεμπελιᾶς. Εἶναι ἡμέρα δοξολογίας τοῦ Θεοῦ καί ἀγάπης τοῦ συνανθρώπου. Ἡμέρα ἐξαγιασμοῦ καί προσφορᾶς. Ἡμέρα χαρᾶς καί γαλήνης. Γι' αὐτό καί εἶναι ἡμέρα πού προτυπώνει τήν ὄγδοη καί ἀτελείωτη ἡμέρα τῆς αἰωνιότητος, ἐκεῖ ὅπου τά τραγούδια τῶν

ἐορταζόντων θά εἶναι ἀτελείωτα καί θά εἶναι ἀπέραντη ἡ ἡδονή αὐτῶν πού θ' ἀπολαμβάνουν τή θέα τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Μακάρι σ' αὐτή τήν ἀτέρμονη καί αἰωνίζουσα Κυριακή νά συμμετέχουμε ὅλοι μαζί. Ἀμήν.